

نشست های خانگی، تشکل کارگری

به تاریخ ۲۶ اکتبر ۲۰۱۴ گزارشی تحت عنوان "سومین نشست ایجاد تشکل سراسری کارگری در روز شنبه سوم آبان ماه در شهر سقز بر گزار شد" در سایت کانون مدافعان حقوق کارگر منتشر شد.

این گزارش با تاکید بر ایجاد تشکل سراسری و بر شمردن شرایط جامعه ایران، ضرورت این امر را یاد آور شده اند. از آنجایی که این خبر همچون گذشته تنها توسط کانون مدافعان حقوق کارگر منتشر شده است، باید گفت سردمدار این نشست "کانون مدافعان حقوق کارگر" می باشد. این کانون توانسته است بنا بر دلایل مشخصی، ارتباط خود را با تعدادی از فعالین کارگری، که چند تن از آنان عضو دیگر تشکل های فعالین می باشند برقرار کرده تا بتوانند اهداف این نشست ها را پیش ببرند. برای هر فعال کارگری مشخص است که افراد این نشست دو بخش هستند. افرادی که آگاهانه و با هدف خاص و استراتژی مشخص در این نشست ها شرکت می کنند و تعدادی که بدون در نظر گرفتن اهداف پشت پرده و سیاست های آنان تنها بعنوان عضوی از اعضاء در آن نشست ها شرکت کرده و یا شرکت خواهند کرد.

کانون مدافعان مدتها به دنبال فرصتی بود تا بتواند در یک شرایط مشخص به تقابل جدی با گرایش چپ جنبش کارگری بپردازد. امروز که "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" زیر شدیدترین فشارهای عوامل امنیتی سرمایه قرار گرفته است و هر روز تعدادی از اعضای این کمیته احضار و بازداشت می شوند و یا مورد تهدید و آزار قرار می گیرند، آن فرصتی را ایجاد کرده تا کانون مدافعان حقوق کارگر با یارگیری، به اهداف خود که ایجاد تفرقه در جنبش کارگری است برسد. کانون مدافعان حقوق کارگر از جمله جریاناتی است که با هر نوع رادیکالسیم موجود در جنبش کارگری ناگفته (بصورت علنی) مخالفت کرده است. برای شناخت کانون مدافعان حقوق کارگر به چند نکته اشاره می کنم تا

معلوم شود که هدف "کانون مدافعان حقوق کارگر" نمی تواند دغدغه منافع طبقاتی کارگران باشد.

برای کسانی که در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر براساس سنت دیرینه جنبش کارگری در تلاش بودند تا در این روز مشخص، اتحاد عمل صورت گیرد و به عنوان نماینده تشکل های موجود جمع می شدند (که من هم یکی از آن اعضاء بوده ام) شاهد بوده ایم که این کانون حاضر به اتحاد عمل نبوده و آنجا که حضوری داشته، سعی می کردند با هزار اما و اگر این اتحاد به سرانجام خود نرسد.

واقعیت این است که کانون مدافعان کارگر، در حساس ترین شرایط که سولیداریتی سنتز نقش مخرب خود را به بازیگری آقای مهدی کوهستانی نژاد پیش می برد، این کانون هیچ گونه اظهار نظری درباره این نهاد و عامل مستقیم آن نداشت. زمانی که آقای کوهستانی نژاد می خواست خود را به کارگران هفت تپه تحمیل کند، مجددا این کانون آگاهانه سکوت اختیار کرد. کانون مدافعان حقوق کارگر، بعد از اطلاعیه هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد تهران و حومه در باره برکناری آقای اسانلو و پیرو آن دریافت کمک مالی آقای منصور اسانلو از نهاد های امپریالیستی همچنان به سکوت آگاهانه خود تا به امروز ادامه داده است تا جایی که برای کارگران ایران مشخص نیست که استراتژی این کانون، نسبت به دریافت کمک های مالی و منابع آن کمک ها چگونه است؟!

آیا می شود کسی مدافع طبقه کارگر باشد اما در مقابل نفوذ نهادهای سرمایه سالار در جنبش کارگری آگاهانه سکوت اختیار کند و سخن نگوید؟!

جدا از نکاتی که اشاره شد، سازندگان این طرح " ایجاد تشکل سراسری کارگران " می دانند که ایجاد تشکل کارگری، امر خود طبقه کارگر است و ساخت تشکل کارگری از بالا، تنها یک "عنوان" است و نه چیز دیگری.

برای نمونه باید اشاره کرد زمانی که به درست " اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار کردستان " اعلام موجودیت کرد و به نادرست بعد از مدتی افراد مشخصی در این تشکل بر اثر منافی خاص " اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار کردستان" را ملغی و "اتحادیه کارگران آزاد ایران" را بنا نهادند. این اتحادیه در توهم آگاهانه به این باور رسیده که ظرف تشکل کارگران ایران است و با غوغاسالاری سعی دارد تا خیال کنندگان را بیشتر خشنود نگه دارد و بجای پیشنهاد به کارگران ایران برای ایجاد تشکل در محیط کار، از کارگران ایران میخواهد به این اتحادیه بپیوندند. مضحک است که اینان و هم فکرائشان باور داشته باشند چند میلیون کارگر شرکت نفت و یا صنایع فلزی ایران و ... به جای ایجاد تشکل در محیط کار بیایند و عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران بشوند! به این اعتبار، در خوش بینانه ترین حالت، تلاش کانون مدافعان حقوق کارگر و افراد شرکت کننده در این نشست ها، ایجاد تشکل فعالین خواهد بود.

برای یاد آوری: چند ده نفری که می خواهند به نیابت از چند ده میلیون طبقه ی کارگر در ایران، تشکل سراسری کارگران را ایجاد کنند باید گفت این یک توهم از نوع خیرخواهانه اش است. کسانی که حداقل شناختی از الفبای مبارزه و تاریخ جنبش کارگری ایران و جهان دارند نیک می دانند که ایجاد تشکل کارگری امر خود کارگران است. تشکل کارگری در دل مبارزه روزانه کارگران و بر اساس یک ضرورت ایجاد خواهد شد نه بر اساس نشست های خانگی.

بهزاد سهرابی

شنبه، دهم آبان ماه نود و سه